

IAI 6/2022

Informe complementari emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la petició d'informe que un Departament de la Generalitat hauria formulat a la GAIP, en el marc de la sessió de mediació de la Reclamació (...).

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe, en relació amb la petició d'informe que l'administració autonòmica hauria formulat a la GAIP, en el marc de la sessió de mediació de la Reclamació (...).

En l'acord de mediació del 27 de gener de 2022, relatiu a la reclamació (...), la persona reclamant i el Departament, haurien acordat demanar un informe a la GAIP *“sobre si és viable jurídicament fer una còpia d'un mes de registre i sobre a quines dades de la còpia és procedent que hi accedeixi una persona que té la condició de periodista.”*

Vista aquesta sol·licitud de dictamen a la GAIP, acordada en l'acord de mediació, la GAIP demana a l'Autoritat que emeti informe en relació amb l'accés a les dades del Registre d'Accessos del Palau de la Generalitat, tenint en compte que el dit Registre conté dades de caràcter personal. La GAIP sol·licita el parer de l'Autoritat per tal de poder-lo tenir en compte en la valoració jurídica del dictamen que emetrà la pròpia Comissió.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'acta de la sessió de mediació, i de la documentació de l'expedient corresponent, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent:

Antecedents

1. En data 23 d'agost de 2021, un ciutadà va presentar un escrit al Departament, en el que sol·licitava conèixer el control d'accés al Palau de la Generalitat, en concret:

“(...). El detalle de todas y cada una de las personas que han accedido al Palau de la Generalitat desde el 1 de enero de 2021 hasta la actualidad. Solicito que para cada una de ellas se me indique: el nombre y la información de detalles del empleo de la persona que realiza la visita, la fecha de la visita, el nombre y cargo de la persona visitada en el complejo y la hora de entrada y la de salida al complejo. (...).”

2. En data 5 de novembre de 2021, el sol·licitant va presentar reclamació davant la GAIP, atès que, segons explica, no hauria rebut la informació sol·licitada. Segons el reclamant, *“Presidencia alega que no guarda tanto tiempo los datos y que solo dispone de ellos para el último mes. En ese caso debería aplicar el acceso de forma parcial y entregar al menos ese último mes.”*

3. En data 29 de novembre de 2021, la GAIP va sol·licitar a aquesta Autoritat l'emissió de l'informe previst per l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb la Reclamació.

4. En data 12 de gener de 2022, l'Autoritat va trametre a la GAIP l'Informe IAI 83/2021, en el que conclou el següent:

“La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la informació relativa a visites de persones pertanyents a grups d'interès, ni a la informació sobre visites directament relacionades amb l'activitat pública de l'Administració (visites protocol·làries, reunions institucionals, etc).

La informació sobre visites de persones que actuen en nom i representació de persones jurídiques, amb finalitats diferents de les actuacions pròpies dels grups d'interès, es pot facilitar ometent la identitat de la persona concreta que les representa, llevat que es compti amb el consentiment exprés de les persones afectades o es tracti de dades fetes manifestament públiques per aquestes persones.

La normativa de protecció de dades no habilitaria comunicar de manera generalitzada la identitat de terceres persones físiques que actuen en nom propi i que visiten les dependències del Departament.

Sens perjudici de l'obligació de transparència respecte les agendes públiques d'alts càrrecs o personal directiu i personal assimilat a subdirecció general, tampoc no sembla justificat facilitar un accés generalitzat a la identitat de tots i cadascun dels treballadors públics que reben visites.”

5. Consta en l'expedient còpia de l'Acta de 26 de gener de 2022, de la sessió de mediació relativa a la Reclamació, així com còpia de l'Acord de mediació, de data 27 de gener de 2022, en el qual les parts acorden demanar formalment a la GAIP que es pronunciï jurídicament a través d'un Dictamen “sobre si és viable jurídicament fer una còpia d'un mes de registre i sobre a quines dades de la còpia és procedent que hi accedeixi una persona que té la condició de periodista.”

6. En la mateixa data de 26 de gener de 2022, el Departament tramet a la GAIP un escrit en el que sol·licita informe sobre “si és procedent bloquejar les dades en cas que es produeixi una sol·licitud d'accés a la informació pública.”

7. En data 14 de febrer de 2022, el Departament tramet, a petició de la GAIP, la sol·licitud formal de dictamen en relació amb els aspectes següents:

“Viabilitat jurídica o no de bloquejar les dades d'un tractament de dades subjecte a supressió automàtica en aplicació del que estableix la Instrucció 1/1996 de la Agencia Española de Protección de Datos en base a una sol·licitud d'accés a la informació pública, tenint en compte que, d'acord amb la normativa, la informació es destrueix de forma automàtica en el termini d'un mes des de la seva recollida.

En aquest punt, es sol·licita l'informe de la GAIP, sense perjudici que la controvèrsia concreta sobre el fonament per bloquejar aquestes dades, la destrucció de les quals deriva de la Instrucció 1/1996, entenem que correspon determinar-la a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).

En el cas de dictaminar sobre la viabilitat del bloqueig, establir quines dades de les disponibles en el tractament es poden facilitar, tenint en compte la finalitat de la recollida de les dades, i les consideracions realitzades en l'informe emès per l'APDCAT.”

8. En data 22 de febrer de 2022, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe sobre la qüestió plantejada, per tal de poder tenir-lo en compte en la valoració jurídica del dictamen que emetrà la GAIP.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha d'emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

En el cas que ens ocupa, l'APDCAT va emetre l'informe IAI 83/2021, en relació amb la Reclamació (...), i emet informe complementari, a petició de la GAIP, sobre les qüestions plantejades pel Departament en el procediment de mediació de la Reclamació, esmentada.

Aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades (article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD).

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

La Reclamació (...), en relació amb la que s'emet aquest informe complementari, s'interposa contra la denegació de l'accés a informació relativa al registre de persones que haurien accedit

al Palau de la Generalitat des de l'1 de gener de 2021 fins el moment de formular la sol·licitud (23 d'agost de 2021), en concret, *“el nombre y la información de detalles del empleo de la persona que realiza la visita, la fecha de la visita, el nombre y cargo de la persona visitada en el complejo y la hora de entrada y la de salida al complejo.”*

Com ha fet avinent aquesta Autoritat a l'informe IAI 83/2021, emès a petició de la GAIP en relació amb la Reclamació (...), les dades de les persones físiques que han accedit al Palau de la Generalitat durant el període al qual es refereix la sol·licitud, així com les dades de les persones que reben la visita, són dades personals i queden protegides pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

Sens perjudici de les consideracions fetes en l'Informe IAI 83/2021, a les que ens remetem, en aquest informe cal analitzar la qüestió plantejada pel Departament a la GAIP, sobre la que la GAIP demana el parer d'aquesta Autoritat, en concret:

“Viabilitat jurídica o no de bloquejar les dades d'un tractament de dades subjecte a supressió automàtica en aplicació del que estableix la Instrucció 1/1996 de la Agencia Española de Protección de Datos en base a una sol·licitud d'accés a la informació pública, tenint en compte que, d'acord amb la normativa, la informació es destrueix de forma automàtica en el termini d'un mes des de la seva recollida.

En aquest punt, es sol·licita l'informe de la GAIP, sense perjudici que la controvèrsia concreta sobre el fonament per bloquejar aquestes dades, la destrucció de les quals deriva de la Instrucció 1/1996, entenem que correspon determinar-la a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).

(...)”

Situat l'objecte d'informe en aquests termes, cal partir de la base que qualsevol tractament de dades personals ha de donar compliment als principis i garanties establerts a la normativa (RGPD).

Segons l'article 5.1 RGPD: *“Los datos personales serán: (...).*

b) recogidos con fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines; de acuerdo con el artículo 89, apartado 1, el tratamiento ulterior de los datos personales con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica e histórica o fines estadísticos no se considerará incompatible con los fines iniciales («limitación de la finalidad»);”

(...).

e) mantenidos de forma que se permita la identificación de los interesados durante no más tiempo del necesario para los fines del tratamiento de los datos personales; los datos personales podrán conservarse durante períodos más largos siempre que se traten exclusivamente con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sin perjuicio de la aplicación de las medidas técnicas y organizativas apropiadas que impone el presente Reglamento a fin de proteger los derechos y libertades del interesado («limitación del plazo de conservación»);

(...).

El responsable ha d'aplicar el principi de limitació del termini de conservació, tenint en compte la finalitat que pugui tenir un determinat tractament de dades personals, a fi i efecte que el tractament no s'allargui en el temps més enllà del que resulta necessari per a assolir la finalitat (art. 4.7 i art. 5.2 RGPD). Això, sens perjudici de la conservació, si escau, per a les finalitats ulteriors que resultin compatibles en els termes de la normativa de protecció de dades.

Per tant, d'entrada, és clar que la conservació de les dades personals dependrà en cada cas del que sigui necessari per a donar compliment a la finalitat del tractament.

En el marc dels principis esmentats de limitació del termini de conservació i de limitació de la finalitat, l'article 32 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia de drets digitals (LOPDGDD), imposa al responsable del tractament -en el cas que ens ocupa, el Departament-, l'obligació de bloqueig de les dades:

“1. El responsable del tratamiento estará obligado a bloquear los datos cuando proceda a su rectificación o supresión.

2. El bloqueo de los datos consiste en la identificación y reserva de los mismos, adoptando medidas técnicas y organizativas, para impedir su tratamiento, incluyendo su visualización, excepto para la puesta a disposición de los datos a los jueces y tribunales, el Ministerio Fiscal o las Administraciones Públicas competentes, en particular de las autoridades de protección de datos, para la exigencia de posibles responsabilidades derivadas del tratamiento y solo por el plazo de prescripción de las mismas.

Transcurrido ese plazo deberá procederse a la destrucción de los datos.

3. Los datos bloqueados no podrán ser tratados para ninguna finalidad distinta de la señalada en el apartado anterior.

(...).

Per tant, el bloqueig és una obligació que el responsable ha d'aplicar necessàriament, i només amb les excepcions que preveu la llei, quan s'ha de procedir a la rectificació o supressió de dades.

En base a aquesta obligació general de bloquejar la informació que ha de ser objecte de supressió (segons el termini establert per a cada tractament), cal entendre que la supressió no equival, d'entrada, a la destrucció física de la informació.

Val a dir que l'obligació de bloqueig, prevista a l'LOPDGDD amb caràcter general, admet algunes excepcions que la mateixa norma explicita (com ara, en relació amb els tractaments amb finalitat de videovigilància, ex. art. 22.3 LOPDGDD, o en relació amb tractament de dades en sistemes d'informació de denúncies internes, ex. art. 24.4 LOPDGDD). En aquests casos, la norma explicita que no s'aplica el bloqueig de la informació, per tant, es pot procedir a la destrucció física de la informació, un cop complert el termini de conservació.

Ara bé, més enllà d'aquestes excepcions, cal entendre que l'obligació de bloqueig opera sempre que s'hagi de procedir a la supressió d'informació personal. Per tant, en principi, també en relació amb el cas que ens ocupa (supressió de dades del control d'accessos del Departament).

Com es fa avinent en l'Informe IAI 83/2021, segons l'informe del Departament, de 29 de novembre de 2021 (emès a petició de la GAIP en relació amb la Reclamació ...), la informació que sol·licita el reclamant formaria part del tractament "*Control de presència*", inclòs en el Registre d'activitats del tractament (RAT) del Departament.

Com es desprèn de la informació disponible (Acta de mediació de 26 de gener de 2022), el Departament hauria manifestat dubtes "*sobre si la pròpia sol·licitud d'accés a la informació pública habilita el procediment de supressió de la destrucció automàtica de les dades, atès que han de bloquejar una supressió d'un procediment automatitzat, és a dir, que s'han de bloquejar dades que haurien d'haver estat suprimides*" (motiu pel qual es sol·licita que es faci consulta a aquesta Autoritat).

Com també es desprèn de la informació disponible (Acta de mediació de 26 de gener de 2022, i sol·licitud de Dictamen a la GAIP, de 14 de febrer de 2022), el Departament considera que el període de conservació previst per al tractament de dades del "*Control de presència*", és d'un mes, i que l'obligació de destrucció efectiva de les dades en aquest període d'un mes deriva de la "*Instrucción 1/1996, de 1 de marzo, de la Agencia de Protección de Datos, sobre ficheros automatizados establecidos con la finalidad de controlar el acceso a los edificios*", que s'adjunta a l'expedient.

Així, el Departament fonamenta l'obligació de suprimir (destruir) les dades del control d'accessos en un mes, en les previsions de la norma 5 de la Instrucció 1/1996, la qual disposa que "*Los datos de carácter personal deberán ser destruidos cuando haya transcurrido el plazo de un mes, contado a partir del momento en que fueron recabados.*"

Ara bé, cal puntualitzar d'entrada que l'establiment del termini de conservació de la informació en el cas que ens ocupa, correspon al responsable, és a dir, al propi Departament.

Aquesta obligació de destrucció efectiva en el termini d'un mes, no sembla que pugui fonamentar-se en una norma (la Instrucció 1/1996 de l'AEPD) que es dicta en base a una normativa (Llei orgànica 5/1992) prèvia a la normativa vigent en matèria de protecció de dades, i de rang inferior a l'LOPDGDD. Però és que a més aquesta Instrucció dictada per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades no és d'aplicació a les entitats que, d'acord amb l'article 156 de l'EAC formen part de l'àmbit d'actuació de l'APDCAT, com és el cas del Departament reclamat.

Més enllà d'això, cal tenir en compte també el que estableix el registre d'activitats de tractament del Departament.

L'article 30.1 de l'RGPD indica la informació que ha de contenir el RAT, entre d'altres: "*f) cuando sea posible, los plazos previstos para la supresión de las diferentes categorías de datos; (...).*"

El RAT del Departament preveu, per al tractament “*Control de presència*”, la conservació per un període de “*menys d’un any*”. Per tant, d’entrada, i segons el propi RAT del responsable, no sembla que el termini de conservació hagi de ser necessàriament d’un mes.

A més, la Taula d’accés i avaluació documental -TAAD- (Codi 869 de la Sèrie documental “Registre d’accés de persones externes a dependències administratives”), d’aplicació al “control de l’accés de les persones als centres de treball i dependències administratives”, que preveu la destrucció total, i un termini (que caldria entendre com a màxim), de quatre anys.

En aquest punt cal fer referència a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d’arxius i documents, que té per objecte “*impulsar la gestió i garantir la preservació de la documentació de Catalunya, tant pública com privada, d’acord amb els seus valors, per a posar-la al servei dels interessos generals; establir els drets i deures dels qui en són titulars, i també dels ciutadans en relació amb l’esmentada documentació, i regular el Sistema d’Arxius de Catalunya.*” (art. 1 Llei 10/2001).

Segons disposa l’article 2 de la Llei 10/2001, als efectes d’aquesta Llei s’entén per:

“(...)”

h) Documentació en fase activa: la documentació administrativa que una unitat tramita o utilitza habitualment en les seves activitats. Portal Jurídic de Catalunya

i) Documentació en fase semiactiva: la documentació administrativa que, un cop conculsa la tramitació ordinària, no és utilitzada d’una manera habitual per la unitat que l’ha produïda en la seva activitat.

j) Documentació inactiva o històrica: la documentació administrativa que, un cop conculsa la vigència administrativa immediata, posseeix valors primordialment de caràcter cultural o informatiu.”

Als efectes que interessin, la documentació generada pel tractament de dades amb finalitat de control de visites i accés a edificis públics, es trobaria en fase activa o semiactiva, mentre el Departament, com a responsable, hagi d’utilitzar de forma habitual aquella informació, o n’hagi de disposar puntualment.

En concret, tenint en compte el que hauria determinat el propi Departament (RAT), sembla que la documentació del control d’accés es podria trobar en fase activa o semiactiva durant un termini màxim d’un any. En qualsevol cas, i atès que el RAT especifica un termini de conservació per un període de “*menys d’un any*”, el període podria ser inferior a l’any, si així ho estableix el Departament.

A partir que la fase activa o semiactiva hagi conclòs (termini que, com hem dit, correspondria al termini màxim d’un any fixat pel Departament), i tenint en compte el que preveu la TAAD esmentada, el responsable hauria de mantenir igualment la informació, fins a completar el termini màxim de quatre anys que preveu la TAAD.

Així, tot i que, passat el termini màxim d'un any fixat pel Departament, ja no s'hagi de tractar la informació del control d'accessos, caldria conservar-la igualment fins a completar el termini de 4 anys esmentat. És en aquest període (un cop superat el termini d'un màxim d'un any, fins a completar el termini de 4 anys previst a la TAAD per a poder destruir la documentació), que operaria el bloqueig de les dades personals, en els termes de l'article 32 LOPDGDD.

El bloqueig de les dades permetria al responsable disposar de la informació, únicament si fos necessari tractar-les per fer front a possibles responsabilitats.

En qualsevol cas, de tot l'exposat es desprèn que el Departament no estaria "obligat" a destruir la informació del control d'accessos per aplicació de la Instrucció 1/1996, com ha quedat dit, ni aquesta destrucció efectiva d'informació s'ha de fer en el termini d'un mes. Ans al contrari, la informació es pot tractar fins a completar el termini màxim d'un any, i s'hauria de conservar degudament bloquejada, fins a completar el termini de 4 anys, esmentat.

III

L'article 32 de l'LOPDGDD defineix el deure de bloqueig:

- "1. El responsable del tratamiento estará obligado a bloquear los datos cuando proceda a su rectificación o supresión.*
 - 2. El bloqueo de los datos consiste en la identificación y reserva de los mismos, adoptando medidas técnicas y organizativas, para impedir su tratamiento, incluyendo su visualización, excepto para la puesta a disposición de los datos a los jueces y tribunales, el Ministerio Fiscal o las Administraciones Públicas competentes, en particular de las autoridades de protección de datos, para la exigencia de posibles responsabilidades derivadas del tratamiento y solo por el plazo de prescripción de las mismas. Transcurrido ese plazo deberá procederse a la destrucción de los datos.*
 - 3. Los datos bloqueados no podrán ser tratados para ninguna finalidad distinta de la señalada en el apartado anterior.*
- (...)"*

Així doncs, un cop aplicat el bloqueig, l'article 32.2 de l'LOPDGDD limita el tractament de les dades bloquejades a uns supòsits concrets: la posada a disposició de les dades als jutges i tribunals, al Ministeri Fiscal o a les administracions públiques competents, en particular de les autoritats de protecció de dades, per a l'exigència de possibles responsabilitats derivades del tractament mentre no hagin prescrit.

Aquesta previsió normativa és certament restrictiva en relació amb els supòsits pels quals la informació bloquejada pot ser objecte de tractament.

Ara bé, més enllà de la literalitat de l'article 32.2 LOPDGDD, que estableix una llista tancada respecte els possibles destinataris de la informació personal bloquejada i concreta la finalitat del bloqueig en l'exigència de responsabilitats derivades del tractament, no sembla que es pugui denegar l'accés a dades bloquejades, per exemple, per part d'una persona afectada en exercici del dret d'accés a la pròpia informació personal (art. 15 RGPD).

Com ha fet avinent aquesta Autoritat (informe CNS 76/2016), pot resultar lícit el tractament per part d'un responsable de determinades dades personals bloquejades, per tal d'acomplir una determinada obligació legal, per exemple, permetre l'exercici d'un dret per part d'una determinada persona. Així ho ha reconegut també l'Agencia Española de Protección de Datos en diverses resolucions en relació amb aquesta qüestió (entre d'altres, Resolucions 00665/2021, 00532/2020, o 00484/2021).

Si bé en el cas que ens ocupa no és el titular de la informació personal qui demana accedir al control de visites del Departament en exercici del dret d'accés previst a l'article 15 RGPD, sinó un tercer aliè, en coherència amb el que s'ha exposat, el bloqueig d'informació personal tampoc no hauria de buidar de contingut la possibilitat d'exercir altres drets, com ara el dret d'accés a informació pública, en els termes de la legislació de transparència. Especialment si, com en el cas que ens ocupa s'han bloquejat les dades en un moment anterior al termini que es deriva del registre d'activitats del tractament del responsable.

Quan s'exerceix aquest dret, òbviament no es pot exigir a l'Administració requerida facilitar informació de la qual no disposa. Com ja es va fer avinent en l'Informe IAI 83/2021, en el cas que ens ocupa el Departament no ha de facilitar, de fet no pot encara que vulgui, la informació del control d'accessos que ja hagi eliminat.

Ara bé, la informació que estigui bloquejada, si bé està sotmesa a un estricte règim d'accés (art. 32 LOPDGDD), no ha estat encara eliminada.

La comunicació de dades bloquejades tindria per finalitat complir amb una obligació de l'entitat responsable, fonamentada en la Constitució (art. 105.b) CE) i en l'LTC. Aquesta atenció de les responsabilitats del Departament en aquesta matèria, sembla que hauria de tenir cabuda en les finalitats per a les quals l'article 32 LOPDGDD preveu que es poden utilitzar les dades bloquejades.

Així, l'accés a determinada informació personal bloquejada del control d'accessos al Departament (en els termes ja exposats en l'informe IAI 83/2021), podria quedar justificat i habilitat per l'exercici del dret d'accés a informació pública per part d'un ciutadà, d'una banda, i per l'obligació del responsable d'atendre aquest dret, de l'altra, respecte la informació pública que té en el seu poder.

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, el tractament, en concret, la comunicació de determinades dades del control d'accessos a un ciutadà que exerceix el dret d'accés a informació pública, quedaria habilitat per l'article 6.1.c) de l'RGPD, segons el qual el tractament és lícit si és necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament -en aquest cas donar compliment a la legislació de transparència-, sense que el bloqueig de la informació pugui impedir l'exercici d'aquest dret.

Per tot el que s'ha exposat, el bloqueig d'informació del Registre de visites al Palau de la Generalitat (control d'accessos), de què disposaria el Departament, es considera viable i ajustat a la normativa de protecció de dades, en els termes exposats en aquest informe.

IV

Atesa la resposta afirmativa a la primera qüestió plantejada sobre la viabilitat jurídica del bloqueig en el cas examinat, cal referir-se a la següent qüestió plantejada pel Departament tramès a la GAIP i que aquesta trasllada a l'Autoritat:

“En el cas de dictaminar sobre la viabilitat del bloqueig, establir quines dades de les disponibles en el tractament es poden facilitar, tenint en compte la finalitat de la recollida de les dades, i les consideracions realitzades en l'informe emès per l'APDCAT.”

D'entrada, com es va fer avinent en el Fonament Jurídic III de l'Informe IAI 83/2021, segons constava en l'expedient corresponent, la persona reclamant sol·licitava conèixer *“el nombre y la información de detalles del empleo de la persona que realiza la visita, la fecha de la visita, el nombre y cargo de la persona visitada en el complejo y a hora de entrada y la de salida del complejo (...)”*.

Segons consta en el punt tercer de l'Acord de mediació del 27 de gener de 2022, *“Les parts reconeixen el dret de la persona reclamant a tornar a demanar formalment **la mateixa informació** sobre el Registre (...), però d'un abast temporal diferent (...)”*.

Tenint en compte això, fem notar que aquesta Autoritat ja es va pronunciar sobre l'accés a les dades sol·licitades, en l'Informe IAI 83/2021. Als efectes que interessin, cal recordar que l'accés a la informació pública sol·licitada ha de tenir diferent resposta en diferents supòsits analitzats i en funció de quins siguin els col·lectius o persones físiques afectades (grups d'interès, persones físiques representants de persones jurídiques, persones físiques que actuen en nom propi, etc), en aplicació de la pròpia legislació de transparència i de la normativa de protecció de dades.

En aquest sentit, ens remetem a les consideracions dels FFJJ IV a VI de l'Informe IAI 83/2021, així com a les conclusions del dit informe:

“La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la informació relativa a visites de persones pertanyents a grups d'interès, ni a la informació sobre visites directament relacionades amb l'activitat pública de l'Administració (visites protocol·làries, reunions institucionals, etc).

La informació sobre visites de persones que actuen en nom i representació de persones jurídiques, amb finalitats diferents de les actuacions pròpies dels grups d'interès, es pot facilitar ometent la identitat de la persona concreta que les representa, llevat que es compti amb el consentiment exprés de les persones afectades o es tracti de dades fetes manifestament públiques per aquestes persones.

La normativa de protecció de dades no habilitaria comunicar de manera generalitzada la identitat de terceres persones físiques que actuen en nom propi i que visiten les dependències del Departament.

Sens perjudici de l'obligació de transparència respecte les agendes públiques d'alts càrrecs o personal directiu i personal assimilat a subdirecció general, tampoc no sembla justificat

facilitar un accés generalitzat a la identitat de tots i cadascun dels treballadors públics que reben visites.”

Més enllà de reiterar aquestes conclusions, que responen a la pregunta formulada, fem notar que, segons l'Acta de la sessió de mediació de 26 de gener de 2022, les persones representants del Departament haurien insistit en que: *“la finalitat concreta és saber qui hi ha i no indica quina persona entra i a qui va a veure.”* Segons la mateixa Acta, el Departament insisteix en que *“el control del registre es fa exclusivament per temes de seguretat i per saber qui hi ha al Departament i potser no es pot saber a qui es va a veure.”*

Respecte d'això, cal apuntar que consta en l'expedient tramès a aquesta Autoritat còpia del *“Llistat de Control de Visites”*, que inclou els camps que recolliria el Departament en el control d'accessos. Segons aquest llistat que aporta el propi Departament, els camps són els següents:

“Visita: Estat. Data Inici. Data Fi. Seu/Deleg. Observacions visita. Visitant: Nom. Cognoms. DNI. Empresa visitant. Empleat: Nom Empleat. Cognoms Empleat. Departament.”

Sembla clar, doncs, que el Departament sí disposaria d'informació sobre la persona que fa la visita, i sobre la persona visitada. Això, sens perjudici que la finalitat del tractament sigui una finalitat de seguretat que, com ja va quedar exposat a l'Informe IAI 83/2021 (FJ II), tampoc no és rellevant a l'hora de determinar què és informació pública als efectes de l'article 2.b) LTC.

En qualsevol cas, vistos els camps informatius que, per la informació disponible, recull el llistat de control de visites, es podrà facilitar la informació en atenció a les consideracions ja fetes en el dit informe.

Així, per exemple, en el cas que el Departament disposi d'informació sobre persones físiques que actuen en nom i representació de persones jurídiques, com es fa avinent en el FJ VI de l'Informe IAI 83/2021, en determinats casos serà pertinent ometre la identitat d'aquestes persones físiques, i indicar només *“l'empresa visitant”*.

Així mateix, per aplicació del principi de minimització, segons el qual les dades que es tracten han de ser adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb les finalitats del tractament (art. 5.1.c) RGPD), fem avinent que no seria pertinent comunicar el DNI de les persones que visiten el Departament, que es recull en el Llistat de Control de Visites, esmentat.

Finalment, pel que fa al camp *“Observacions visita”*, sembla que es podria referir al motiu de la visita.

Sobre això, en síntesi, i sens perjudici de remetre'ns a les consideracions de l'Informe IAI 83/2021, es pot apuntar que, tret de les visites de persones pertanyents a grups d'interès o visites directament relacionades amb l'activitat pública de l'Administració (visites protocol·làries, reunions institucionals...) o la referida a representants de persones jurídiques, no sembla que la normativa de protecció de dades habiliti a facilitar aquest tipus d'informació sobre les motius de la visita, de manera generalitzada.

Per tot això, es fan les següents conclusions,

Conclusió

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, resulta viable mantenir la informació del registre d'accessos al Departament degudament bloquejada, en base a l'obligació general de bloqueig de l'article 32 de l'LOPDGDD un cop la fase activa o semiactiva hagi conclòs (en el termini màxim d'un any fixat pel RAT). El Departament hauria de mantenir la informació bloquejada, fins a completar el termini màxim de quatre anys que preveu la TAAD.

L'accés a la informació pública bloquejada ha de tenir diferent resposta en funció de quins siguin els col·lectius o persones físiques afectades (grups d'interès, persones físiques representants de persones jurídiques, persones físiques que actuen en nom propi, etc), en aplicació de la legislació de transparència i de la normativa de protecció de dades. Ens remetem sobre això als fonaments jurídics IV a VI i les conclusions de l'Informe IAI 83/2021 d'aquesta Autoritat.

Barcelona, 24 de març de 2022